

1. В фалангата на Филип и Александър
2. В легионите на Рим
3. В византийските войски
4. В еничерския корпус на султаните
5. Те се били под знамето на Константин IX Трагач и същевременно с Балабан ефенди под знамето на Мохамед II. Крали Марко и Костадин умират равно в защита на турските интереси против отечеството си. Но когато се бият за своите собствени интереси тогава се явява винаги един Реметалк!

Персей алтен, скиперник, ламти за злато и блага. Завистлив. Унижава се пред врага. Жесток към безпомощните.

РИМСКИЯТ ЦАР НУМА се влидел от учението на ПИТАГОР:

1. Божеството, свършенното създание нито може да се забележи, нито да се види, нито да се възприеме с сетивата, изключено от всяка погара и неразгадаемо.
2. Нума забранил на римляните да дават на Бога каквото и да било образ на човек или животно. Нямали нито статуи нито портрет на божество. 170 години не поставили в храмовете си никакви образи. Тога считали недостойно за най-свършенното което съществува. Бог се достигал само с мисълта. Той не позволявал кървави жертвоприношения, а само брашно и вино.

Весталките тридесет години обречени на девство. 10 години се упражняват. Десет години практикуват наученото и 10 учат новите. После могат да се омъжат. Но обикновено не. Или ако да - после се разкашат.

Весталките, както майките на при деца имат право да упражняват имотите си, дори прижизне на баща си. Ако сре нат с дикторите пред тях ако среднат осъден на смъртта то се помилва и освобождава. Носени в носилка.

У римляни е при Нума траур не повече от 10 месеци.

Питагорейците забраняват: да се яде месо като се замисля за никъде

да се сяде върху крина за хито

да се стъква огъня с нож

да не се жертвоприношава с вино от нерязано лозе

" без брашно

жертвоприношенията да са винаги тек, а чифт за ада

Египтяните показвали на богомоците в храмовете си /крещите им/ едно колело с цветя: символи на непостоянството и краткостта на живота.

КОРПОРАЦИИТЕ : овчари на флейта, златари, обувари, бодливи, кърпачи, грънчари...

ЗА ДА СЕ ПОКОРЯВА МНОЗИНСТВОТО НЯМА НУЖДА ОТ ЗАПЛАХИ И ПРИНУДА. Поданиците които виждат в вождовете си да блестят образци на добродетели, доброволно приемат издростта им. Обединени от приятелството и разбирателството, те упражняват справедливостта и умереността и живеят безукоризнен живот и щастлив. Най-достойният да царува е човекът който може да възне на народа си тия чувства и това поведение. Това бил НУМА.